

Marjan Jenko (1928 – 2020)

Marjan Jenko je eden najvidnejših slovenskih inženirjev geodezije, ki je pomembno zaznamoval razvoj geodezije, še zlasti na področju geodetskih referenčnih koordinatnih sistemov in geodetskih mrež.
Geodetsko izobrazbo je pridobil na Univerzi v Ljubljani, na Geodetskem oddelku takratne Tehniške visoke šole, kjer je leta 1952 diplomiral. Zatem se je zaposlil na Geodetskem zavodu LRS, kjer je v letih 1956–1957 sodeloval pri vzpostavitvi poligonometrične mreže Ljubljane. Svoje strokovno znanje je nadgrajeval tudi v tujini, in sicer kot Unescov štipendist v Helsinkih (Finski geodetski inštitut), Stockholmu (KTH) in Frankfurtu na Maini (Institut für angewandte Geodäsie). Med letoma 1959 in 1969 je bil asistent na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, kot pogodbeni predavatelj pa je na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani deloval vse do leta 1995. Leta 1982 je bil izvoljen v naziv docent. Predaval je predmeta Avtomatizacija v geodeziji in Državna izmera, ki se je v IV. letniku preimenovala v Temeljne mreže. V letih 1979–1988 je bil nosilec več raziskovalnih nalog Raziskovalne skupnosti SRS. Vzporedno je bil v času med letoma 1969 in 1990 zaposlen na Geodetskem zavodu SRS, kjer je kariero zaključil kot strokovni svetnik.
Raziskovalno se je posvečal problematiki temeljnih položajnih geodetskih mrež ter uvajanju novih merskih in računskih pripomočkov v geodetsko prakso, analizi sistematskih pogreškov optičnih mikrometrov, problematiki elektronskega in elektrooptičnega merjenja razdalj v geodeziji. Rezultate svojih raziskav je objavil v obsežnih elaboratih "Temeljne triangulacijske mreže SRS", ki predstavljajo enega ključnih strokovnih prispevkov k razvoju geodetske stroke v Sloveniji. Njegovo delo je pomembno vplivalo na modernizacijo geodetske stroke in uvedbo sodobnih merskih tehnologij.
Kot inženir je sodeloval pri številnih zahtevnih projektih doma in v tujini. Njegovo napredno znanje je bilo prepoznano tudi mednarodno, saj sodeloval pri zahtevnih geodetskih projektih, med drugim kot ekspert Združenih narodov v Tuniziji in Alžiriji; med njegovimi pomembnejšimi

mednarodnimi dosežki izstopa vodenje računske faze geodetskih del pri projektu Coastal Belt Water Project v Libiji, v dolžini več kot 1200 km.
V Sloveniji je sodeloval pri ključnih infrastrukturnih projektih, kot so viadukt Peračica, avtocestni odsek Vrhnika–Postojna in Karavanški predor.
Posebej se je uveljavil na področju geodinamičnih in mikrotriangulacijskih meritev, kjer je izvajal precizna opazovanja deformacij (skrčkov in raztezkov), med drugim na pregradi HE Moste ter pri spremljanju pomikov v območju Karavank. Prav ta usmerjenost v vrhunsko preciznost in reševanje najzahtevnejših geodetskih problemov ga uvršča med najpomembnejše strokovnjake na svojem področju. Svoje znanje je redno delil z objavami v Geodetskem vestniku ter tako pomembno prispeval k razvoju geodetske stroke.
Leta 1981 je izračunal geometrično središče Slovenije (GEOSS), kar sodi med njegove najbolj prepoznavne strokovne dosežke.
Po osamosvojitvi Slovenije je bil član ekspertne komisije za določitev državne meje z Republiko Hrvaško.
Ves čas je bil dejaven v strokovnih organizacijah, zlasti v Zvezi geodetov Slovenije in Zvezi geodetskih inženirjev in geometrov Jugoslavije. Za svoje delo je prejel vrsto najvišjih strokovnih priznanj. Zveza geodetov Slovenije ga je leta 1977 imenovala za častnega člana, in sicer kot priznanje za njegovo delo v geodetski stroki in stanovskih organizacijah, Zveza geodetskih inženirjev in geometrov Jugoslavije pa mu je leta 1978 podelila častno članstvo za strokovni prispevek in dolgoletno sodelovanje pri uresničevanju ciljev združenja. Ob 30-letnici izhajanja Geodetskega vestnika (1986) je prejel priložnostno plaketo Zveze geodetov Slovenije za večletno sodelovanje pri izdajanju strokovnega glasila, leto pozneje pa še zahvalo za prispevek k vzpostavitvi Slovenske geodetske muzejske zbirke na gradu Bogenšperk. Njegovo strokovno odličnost je prepoznala tudi Inženirska zbornica Slovenije: leta 2004 mu je podelila nagrado za izjemne inženirske dosežke, leta 2010 nagrado za življenjsko delo. Zveza geodetov Slovenije ga je leta 2019 odlikovala s plaketo za življenjsko delo, istega leta pa je prejel tudi srebrno plaketo Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani ob praznovanju 100. obletnice obstoja.
Kot izjemen pedagog in mentor je pomembno vplival na številne generacije geodetov ter prispeval k prenosu znanja in modernizaciji stroke. Njegovo delo odlikujejo izjemna natančnost, inovativnost in sposobnost reševanja najzahtevnejših geodetskih problemov, s čimer je trajno zaznamoval razvoj geodezije v Sloveniji.